

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Pracovní list

Vytváření titulní strany k rozsáhlejší tiskovině a vkládání obsahu

Co se budeme dnes učit?

Využijeme předchozí dovednosti při editaci a formátování textu, užití stylů a připravíme se na úpravu rozsáhlejší tiskoviny – brožury, učebního materiálu, skript atd.

Naučíme se přidat k materiálu úvodní stranu a doplnit obsahem při očíslování stránek.

Samostatná práce

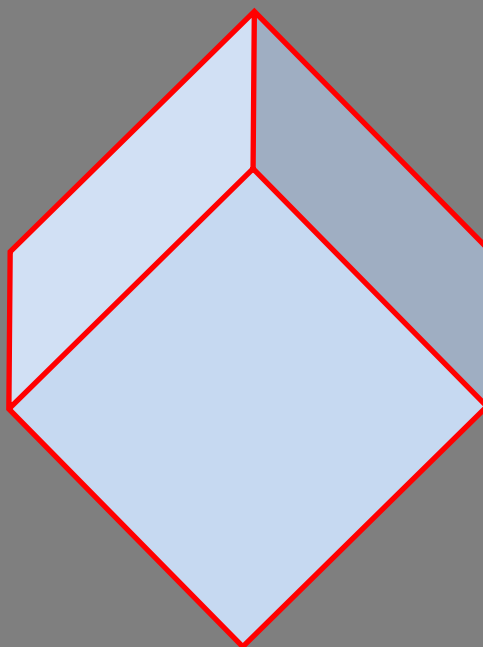
1. Otevři nový wordovský soubor a ulož ho do složky WORD pod názvem „tiskovina.docx“
2. Vlož do souboru **tiskovina.docx** postupně texty ze souborů **text_1**, **text_2**, **text_3**
3. Umísti každý z textů na samostatnou stránku.
4. Označ celý dokument a sjednoť formát.
5. Pracuj souběžně postupně s videonávody „w-obsah.html“, „w-titulstr.html“.

Řešení naleznete na následujících stránkách.

2014

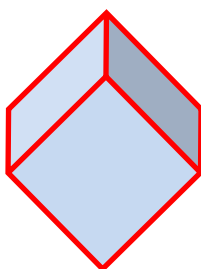
Tiskovina

Příprava

Obsah

<i>Microsoft Word</i>	2
První verze	2
DOS verze	2
První verze pro Windows 3.0	2
Dnes	2
<i>Historie PC</i>	3
První krok	3
19. století	3
Čtvrtá generace	4
<i>Vývoj typografie</i>	5
Novogotické písmo	5
Humanistické písmo	5
Antikva	5
Rejstřík	6

Microsoft Word

Microsoft Word je textový procesor od firmy Microsoft, který je součástí kancelářského balíku Microsoft Office.

První verze

Jeho první verzi vytvořil v roce 1983 programátor Richard Brodie pro společnost IBM (tato verze běžela pod operačním systémem DOS). Následovala mj. verze pro Macintosh (1984) a roku 1989 byl vytvořen první Word běžící pod OS Microsoft Windows.

DOS verze

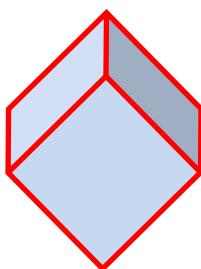
(Word 3.00) si velkou oblibu nezískala. Verze pro Macintosh (Word 3.01), která již neobsahovala tolik chyb, byla úspěšnější. Byl to první textový editor, který byl schopný zobrazit na obrazovce kurzívu a tučné písmo, což ovšem nestačilo na to, aby se dostatečně mnoho firem rozhodlo vyměnit konkurenční programy, například WordPerfect, za Word.

První verze pro Windows 3.0

vznikla roku 1989 pod názvem Word 1.0. Tím Word zvítězil nad WordPerfectem, který verzi pro Windows neměl. Verze Word 2.0 pak jeho pozici jen upevnila. Dnešní verze tohoto programu umí už mnohem více než jen zpracovávat text; mj. v nich lze do dokumentů vkládat obrázky, tabulky a grafy a pomocí panelu nástrojů Kreslení lze vytvářet jednoduché grafické útvary. Makra (např. v jazyce Visual Basic) umožňují automatizovat práci (ovšem přinášejí určitá bezpečnostní rizika).

Dnes

Dnešnímu trhu Microsoft Word jednoznačně dominuje a formát souborů s příponou .docx se stal de facto standardem, který musí podporovat i konkurenční programy, pokud chtějí uspět. Přestože podpora v konkurenčních programech existuje, není zcela spolehlivá. Zlepšení tohoto stavu se očekává s rozšířením otevřených formátů ODF a Office Open XML.

Historie PC

Historie počítačů se odvíjí od historie matematiky. Už starověké civilizace měly svoje počítadla – například abakus, který se v některých islámských zemích používá dodnes pro jednoduché výpočty. Začátkem průmyslové revoluce se významní badatelé zabývali tím, jak nahradit lidské počítání strojem.

První krok

k mechanické kalkulačce udělal už Leonardo da Vinci, ale první doložená kalkulačka byla od Blaise Pascala, která uměla sčítat a odčítat. Tyto kalkulačky se dále zdokonalovaly a staly se užitečnou pomůckou obchodníků.

Významný badatel v oblasti počítačů se jmenoval Charles Babbage. Už v polovině 19.století vytvořil mechanický sčítač děrných štítků a pak se snažil sestavit i univerzálnější počítač pro složitější matematické operace, ale před dokončením zemřel.

19. století

Koncem 19. století si vlády jednotlivých států uvědomily význam počítačů a začaly do této oblasti investovat. Počítače od té doby dělí na tzv. generace. Generace zatím byly čtyři. Počítače jednotlivých generací se od sebe liší především výkonem, rozměry a použitou technologií.

Počítače první generace byly velice primitivní. Operační instrukce byly "šity" vždy na objednávku, přesně na míru, podle toho, jaký specifický úkol měl ten který počítač plnit. Neexistoval žádný software alespoň minimálně sjednocený, ale každý jednotlivý počítač měl svůj vlastní program zakódovaný v konkrétním strojovém kódu, který byl uložen převážně na přenosných médiích. Z tohoto důvodu bylo programování velice obtížné a navíc tím byla omezena rychlost a všestranná použitelnost všech počítačů. Počítač mohla používat vždy pouze jedna osoba, nikdy ne více lidí najednou. Vstupy a výstupy byly prováděny pouze pomocí děrných štítků a papírové pásky rychlostí několika set znaků za sekundu na vstupu a rychlostí do třiceti znaků na výstupu. Rozměry těchto počítačů byly na celou budovu a byly díky hlavním součástkám – elektronkám byly velice poruchové. V průběhu 2.světové války vlády pro válečné účely vyvíjely šifrovací počítače a počítače pro výpočty třeba raketové trajektorie. Postupně se počítače staly spolehlivými, i když zabíraly celý dům.

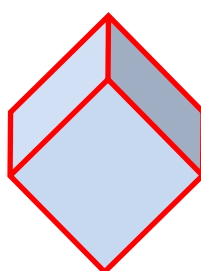
Druhou generaci počítačů ovlivnil vynález polovodičů ve formě tranzistorů a diod, který nahradil neohrabané elektronky. První takovýto počítač byl sestaven ve Spojených státech a jmenoval se Tradic. Ve druhé generaci staré děrné štítky nahradily magnetické nosiče dat – magnetické pásky a disky. Ty zaznamenaly více dat a hlavně byly mnohokrát méně objemné. Objevily se i první programovací jazyky, takže už neměl každý počítač svůj programovací jazyk.

Tranzistory z druhé generace nebyly zase tak oslnivé, zvláště proto, že vydávaly velké množství tepla, které pálilo počítač zevnitř. Vědec Noyce proto vynalezl integrovaný obvod z křemíku. Nástup křemíku byl hodně pokrokový a od té doby se každý rok kapacita křemíkových obvodů zdvojnásobuje. Tento vědec založil světoznámou společnost Intel. V této době počítače zabíraly už “jenom” jednu místnost a tyto počítače se nazývají sálové. I v dnešní době sálové počítače existují v amerických velkých firmách. Počítače se už nepoužívaly jen k výpočtům ale i k civilním účelům, třeba řízení dopravy. V této době vznikaly už první osobní počítače s jednoduchými funkcemi, ale moc se neujaly.

Čtvrtá generace

Vynálezem čtvrté generace počítačů se staly mikroprocesory z křemíku. Jsou to vlastně hodně zmenšené a výkonnější integrované obvody z třetí generace. Čtvrtá generace počítačů zaznamenává obrovský boom osobních počítačů, o kterých chci pojednat trochu víc:

První počítače, které se dostaly do používání veřejnosti, byly stovebnice, které byly kvůli tomu levné, ale sestavit si je mohli jen počítačový nadšenci, kteří o tom něco věděli. Firma IBM se snažila těmto počítačům konkurovat hotovými stroji, ale nedařilo se. Jeden model ale zlevnila a vše předčilo její očekávání.

Vývoj typografie

Dějiny typografie ve vlastním slova smyslu začínají, když Johannes Gutenberg v roce 1448 vynalezl knihtisk. V tomto období nadcházejícího novověku došlo ke vzniku dvou základních forem latinského písma, a to písma humanistického a novogotického.

Novogotické písmo

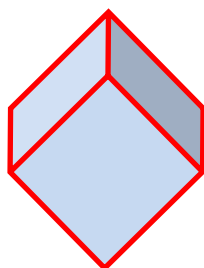
bylo odvozeno ze středověkého gotického písma. Od 16. století se v německých písemnostech konstituovaly tři základní druhy novogotického písma: kreslené novogotické písmo neboli fraktura (Frakturschrift; resp. ranější kurzíva fraktury švabach), zběžnější novogotické polokurzívní písmo neboli kanzlei (Kanzleischrift) a novogotické kurzívní písmo neboli kurent (Kurrentschrift), který vyhovoval potřebě rychlého psaní a čitelnosti a stal se druhem základním. V českých písemnostech používání novogotického písma přetrvávalo přibližně do poloviny 19. století, v německy psaných až do roku 1941, kdy bylo úředně zavedeno humanistické písmo.

Humanistické písmo

V době zrodu humanistického písma považovali humanisté psaní antických děl novogotickým písmem za barbarství. V roce 1465 Konrad Sweynheim a Arnold Pannartz vydali Ciceronův spis *De oratore* antikvou (Antiqua, anglicky Roman). Tím začíná v typografii renesance (anglicky Old style), která vydržela až do počátku 18. století.

Antikva

nebyla původně používána pro církevní a právníká díla, ale rozšířila se všude, kromě Německa. Od roku 1501 Aldus Manutius produkoval masové a laciné edice knih v kurzívě. Jeho produkce byla 4× větší než bylo obvyklé, čímž skončilo období prvotisků. Kolem roku 1540 ustalo období experimentů s písmy a kolem roku 1550 přestala být kurzíva standardním písmem a začala mít pouze vyznačovací funkci. Novým obdobím v typografii je baroko (anglicky Transitional, 1722–1763), de facto tedy rokoko. Vyznačuje se větším kontrastem mezi tenkými a tlustými tahy. Byl následován klasicismem (anglicky Modern types, 1788–1820), který ještě zvýšil kontrast mezi tenkými a tlustými liniemi. Písmo je užší a sklon je přímější. Pak započal úpadek (1820–1888). Obnova započala v 90. letech 19. století soukromými tisky a byla dokonána, když bylo nově vyryto písmo Caslon pro časopis *The Imprint*. 20. století je eklektické; těží z renesance, baroka i klasicismu.

Rejstřík